

Pelle Voigt (SF):

»Vil ministeren iværksætte en undersøgelse for at klarlægge, om der i 1986 skete en ulovlig aflytning af Folketingets kommende ombudsmand, Hans Gammeltoft-Hansen?«

Justitsministeren (Erling Olsen):

Dele af svaret er jo allerede givet, men lad mig her nævne, at jeg efter at have foretaget den foreløbige undersøgelse ved departementschefen tog en snak mand til mand med de personer, jeg omtalte før. Så nåede jeg frem til, at der ikke var mere at gøre på nuværende tidspunkt i mit apparat, og derfor mente jeg, at der burde anlægges sag mod Ekstra Bladet for på den måde at få en retslig undersøgelse af, hvad der er sket. Af mange grunde var jeg ikke varm på at gå i gang med en kommissionsdomstol, men syntes, at o.k., det her var måden at gøre det på.

Dernæst begyndte jeg at nærlæse artiklen med juridiske briller, efter at Ekstra Bladets chefredaktør havde sagt, at man skam ikke havde anklaget Politiets Efterretningstjeneste for det, jeg efter at have læst artiklen troede at man havde anklaget den for, og så opdagede jeg, at denne artikel var så professionelt og så snedigt skrevet, at alle måtte få det indtryk, at det var Politiets Efterretningstjeneste, man anklagede, men sådan, at det ville være overordentlig svært at få gennemført en injuriersag.

På den baggrund, og fordi Ekstra Bladets redaktør har sagt, at han da ville håbe, at vi fik en sådan sag, hvor disse to vidner, som kunne fremføres, nemlig de to personer, der på grundlag af et råd fra en afdød major havde foretaget indtrængen i ombudsmandens lokale på universitetet, ville stå frem og sige, hvad de vidste om sagen, har jeg faktisk fundet frem til at sige: Hvorfor skal vi tage hele den store proces? Jeg tror, vi må betragte det, der er sket, som en ren avisand, indtil disse to personer træder frem – hvis de træder frem – og fortæller, at de står ved, hvad der har været skrevet i Ekstra Bladet. Så starter en undersøgelse på ny. Og de kan roligt stå frem, for det er så længe siden, at de ikke kan blive straffet for det; sagen er forældet.

Så jeg synes, næste fase må være, at Ekstra Bladet bringer sine meddelere frem.

Pelle Voigt (SF):

Jeg synes, at justitsministeren har ret i, at det ville være positivt, hvis Ekstra Bladets kilder ville træde offentligt frem. Men jeg forstår ikke, at en avisartikel i et stort dansk dagblad, der hævder, at der er begået en meget, meget alvorlig lovovertrædelse af myndighederne, dvs. Justitsministeriet eller politiet, kan affærdiges som en avisand.

Hvis der var tale om en mere banal kriminalsag af den ene eller den anden art, ville en sådan sag føre til en almindelig politiuundersøgelse. Hvis der var tale om en færdselsforseelse, eller hvis der var tale om økonomisk kriminalitet, ville det være helt naturligt, at politiet ved at læse en sådan artikel iværksatte en undersøgelse. Derfor stiller jeg mig lidt uforstående over for, at ministeren ikke på det foreliggende grundlag kan iværksætte en undersøgelse af denne påståede overtrædelse af straffeloven.

Jeg vil gerne spørge ministeren, om det sikkerhedscheck, som ministeren omtalte i svaret på det forrige spørgsmål, kunne tænkes at have omfattet en telefonaflytning.

Justitsministeren (Erling Olsen):

Til det sidste spørgsmål mener jeg at kunne svare: Nej. Hvis man overhovedet har telefonaflytninger, skal det være efter retskendelse, og der er ingen retskendelse i denne sag efter alt, hvad jeg ved.

Dernæst spørgsmålet om at sætte en politiuundersøgelse i gang. Ja, jeg tænkte da også på det. Men så tænkte jeg: Hvad vil hr. Pelle Voigt og hr. Jens Thoft ikke sige til mig i dag, hvis jeg satte politiet til at kigge politiet efter i sømmene? Og derfor tænkte jeg: Det er bedre med en retssag.

Men så opdagede jeg, at den artikel er så snedigt formuleret. De er virkelig professionelle på Ekstra Bladet, de kan få hele landet til at tro på, at det drejer sig om PET, og alligevel gøre det på en sådan måde, at en dommer på grund af manglende bevis osv. må sige: Vi kan ikke dømme dem.

Derfor må jeg sige: Det afgørende er, at de to meddelere træder frem. De kan gøre det straffrit.

Så er der i øvrigt den ekstra pointe ved historien, at det jo hævdes, at disse to mennesker fik et tip fra en nu afdød major i Forsvarets Efterretningstjeneste om, at der var anbragt